

СВОБОДА ОТ СТРАХА

Дейвид Уилкерсън
26 Октомври 1998

Икономиките на нациите се клатят и се сриват, а страха по цял свят нараства. И сега, докато трусовете продължават, ние виждаме как се изпълняват думите на Исус: "... по земята бедствие на народите, като ще бъдат в недоумение... Човеците ще примират от страх и от очакване онова, което ще постигне вселената, защото небесните сили ще се разклатят." (Лука 21:25-26). Христос ни предупреждава: „Без надежда в Мен, цели множества хора буквално ще умрат от страх!“

За последователите на Исус обаче, за онези, които вярват в Божите обещания, че Той ще опази децата Си, съществува голяма свобода от всеки страх. Всъщност, всички, които са под господството на Христос никога повече няма да се страхуват само, ако се придържат за следното: истинската свобода от страха се състои в пълното предаване на живота ни в Господните ръце. Да се предадем на Божията воля е акт на вяра. Това означава изцяло да се предадем на силата, мъдростта и милостта Му, да бъдем водени и пазени само от волята Му. И ако направим това, Бога на вселената обещава да бъде изцяло отговорен да ни храни, облича и дава подслон, както и да пази сърцата ни от зло. Исус даде пример за този вид свято предаване, когато отиде на Кръста. Точно преди да предаде духа Си, Той извика: „... Отче в Твоите ръце предавам духа Си...“ (Лука 23:46)

Христос буквално предаде опазването на живота Си и вечното Си бъдеще под опеката на Отец. И като направи това Той предаде душите на всеки един от стадото Му в ръцете на Отец. Може би се чудиш: „Но Исус не каза ли, че има правото да даде живота Си както и да Си го вземе обратно? (виж Йоан 10:18). След като има правото да Си вземе живота обратно, защо го предаде в Божите ръце, за да бъде опазен?“ Отговорът е очевиден: Исус направи това за да даде пример, който да следват всичките Му овце!

Бог притежава силата, мъдростта, желанието и любовта да опази възлюбените Си хора

Ако ни накарат да поверим живота си на някого, трябва да сме сигурни, че той има силата да ни опази от всяка опасност, заплаха и насилие. В противен случай му вярваме напразно. Просто казано нашият Бог трябва да има мъдростта и силата да ни води, както и да води безброй други хора през различни кризи и трудности. Той трябва и да осъществи това водителство на хората Си с любов.

Сега, ако въобще познаваш Господ, значи знаеш, че това е Неговия характер. Той е всемогъщ, безкрайно мъдър и е приятел, по-близък и от брат. Всъщност, Той е самата любов. Апостол Павел пише: „... зная в Кого съм повярвал, и съм уверен, че Той е силен да опази до оня ден онова, което съм му поверил.“ (2 Тимотей 1:12)

Павел казва: „Предал съм живота си в Господните ръце и съм убеден, че Той няма да злоупотреби с вярата ми. Напротив, Той вярно ще удържи на думата Си към мен, понеже може и желае да го направи. Това е опитът ми с Господ!“

Днес, докато буреносните облаци се трупат над нацията ни, изборът ни е ясен: ние можем или да предадем живота си в Господните ръце, или да поемем отговорността да опазим себе си – невъзможна задача, тогава когато Бог разтърсва всичко!

Истината е, че нашият мир и радост винаги зависят от това да се предадем в Божите ръце, без значение какви са обстоятелствата. Псалмистът пише: „Весели се, тъй също, в Господа; И Той ще ти даде попросеното от сърцето ти.“ (Псалм 37:4).

Ако си предал себе си напълно в Божите ръце, тогава значи си способен да понесеш всякакъв вид трудности

Без значение какво бедствие те сполети, ти знаеш, че то не може да унищожи душата ти, защото си възк в ръцете на Отец. Той иска ти да можеш да си вършиш ежедневната работа без страх или безпокойство, като напълно вярваш, че Той се грижи за теб. А предаването ти на Него има много практичен ефект в живота ти. Колкото повече се предаваш на Божията грижа и опазване, толкова по-малко ще те интересуват условията около теб.

Ако си се предал на Него, това означава, че няма непрестанно да се опитваш да решиш какво ще правиш след това. Няма да се страхуваш от ужасните новини около теб. Няма да си съкрушен когато си мислиш за предстоящите дни, защото си предал живота си, семейството си и бъдещето си в любящите и сигурни Господни ръце.

Питам те до каква степен си мислиш, че се притесняват или страхуват истинските овце, когато пастира им ги води на паша? Те не се притесняват ни най-малко, понеже изцяло са се предали на водителството му. По същият начин и ние сме овце на Христос, който е нашия велик Пастир. Така че защо трябва въобще да се притесняваме, безпокоим или тревожи, за живота и бъдещето си? Той знае много добре как да опази и защити стадото Си, понеже ни води с любов!

Как става предаването ни в Божите ръце?

В Библията виждаме, че когато някой заживее този вид ходене на себеотрицание, той прави това абсолютно сериозно и обмислено. За християните днес е лесно да кажат: „Нека бъде Господната воля“. Но е друг въпрос изцяло да се предадем в Господните ръце за определена ситуация.

В животът си трябваше да се уча как да вярвам на Бог за всеки проблем поотделно. Помислете: как мога да кажа, че вярвам на Бог за всичко, ако не съм доказал, че Му вярвам за едно нещо? Да кажа думите „изцяло вярвам на Господ“ не е достатъчно. Трябва непрестанно да доказвам това в живота ми, в много области и в ежедневните ми дела.

Предаването ни в Божиите ръце не може да бъде и насила. То трябва да е доброволно. Има няколко библейски примера за хора, които се провалиха в това. Помислете за фараона на Египет – едва когато той не можеше да понесе Божиите наказания пусна Израел да тръгнат из пустинята.

Много от хората днес също са казвали: „Предавам се, поверявам, вярвам“ едва след като са видели, че няма изход от ситуацията им. Но истинското предаване, това, което е угодно на Бог е доброволно, преди да стигнем до предела на силите си. Ние трябва да действаме в завет с Господ, както направи Авраам и предаде живота си на Бог като бял лист, като позволи на Господ да го попълни.

Бог няма да ни приеме освен, ако не предадем всичко. Ако предадем живота си на Него половинчато, ако задържим нещо, ние сме виновни като Анания и Сапхира. Те се правеха, че предават всичко на Господ, но всъщност задържаха една част за себе си, за което платиха с живота си. Накратко, предаването ни на Бог трябва да е безусловно. Не трябва да има пречки пред нашия Господ, трябва да предадем целия контрол в ръцете Му.

Предавайки себе си изцяло в Господните ръце, ние предаваме всичките си мисли, методи и желания и изцяло се подлагаме на мъдростта и истината Му. Такова предаване само по себе си е ежедневна работа. То не може да се направи само веднъж. Бог вижда всичките ни временни предавания по време на безпокойство и престорено покорство.

Въпреки, че псалмиста казва, че трябва да вярваме на Бог през цялото време, гордата ни плът винаги желае да упражнява контрол над живота ни. Тя непрестанно се опитва да ни убеди, че можем да се опазим чрез собствените си сили. И така в момента, в който предадем себе си изцяло на Господ, плътта ни показва инатливата си воля и ние бързо виждаме как сърцето ни е решено да живее както си иска.

Да предадем себе си на Господ в пълна зависимост от Него е едно от най-трудните неща, които ние, христиияните трябва да направим в живота си

Пълното предаване на Бог е невъзможна задача, която може да бъде извършена само чрез вяра. Обаче веднъж предадем ли се по този свят начин на Господ, никоя трудност не може да ни победи. Вярата ни в нашия Пастир ще води душата и тялото ни през всички трудности, обезкуражения и естествени невъзможни ситуации.

Трябва да знаем, че посветим ли се веднъж, ние пращаме сериозна заплаха в ада. След като веднъж христииянина предаде пълния контрол на Господ, като положи всички неща от живота си в Божиите ръце, Сатана ще се надигне да му пречи жестоко.

Помислете какво се случи с Павел: докато беше фарисей, отделен от Господната воля, врага не му се противопоставяше. Но когато предаде напълно живота си под опеката на Бог, той беше ударен и атакуван безмилостно.

По същият начин, ако предадеш всичко на Бог, всяка сила на тъмнината ще ти се противопоставя жестоко. Сатана ще издигне планини от стряскащи събития, за да се опита да те хвърли отново в неверие. То ще залее ума и сърцето ти със съмнения и страхове, които никога не са ти минавали през ума дотогава. Стратегията му е просто да те накара да се взираш в това „колко ще се влошат нещата“, а не върху Божите обещания да пазят мислите ти по време на криза.

Преживявал съм тези борби многократно през годините си в служение. Когато са идвали трудни времена, съмнения са се надигали в сърцето ми и са ми прошепвали осъдително: „Е, Дейвид, какво ще правиш сега? Как ще те опазят в тази криза? Какъв е планът ти за оцеляване?“

Сатана ще направи всичко, за да държи погледа ти далеч от Исус! Но ние знаем от Библията, че този вид изкушение е опитност, през която преминават всички, които решат да следват Христос.

Когато дойде бурята, задължително ще те налегне страх

Библейските пророци ни предупреждават, че когато видим Бог да разтърсва народите и когато дойдат гибелни времена, естествения ни човек ще се уплаши страшно много. Езекил попита: „Ще издържи ли сърцето ти, или ще имат ли сила ръцете ти, в дните когато Аз ще се разправа с тебе?“ (Езекил 22:14).

Когато Бог предупреди Ной за предстоящото наказание и му каза да построи ковчега, Ной беше „подбуден от страхопочитание“ (Евреи 11:7). Дори и смелият Давид каза: „Снагата ми настръхна поради страха ми от Тебе. И от съдбите Ти се уплаших.“ (Псалм 119:120). А когато пророк Авакум видя опустошителните дни пред него, извика: „Чух, и вътрешностите ми се смутиха, Устните ми трепереха от гласа, Гнилота прониква в костите ми, И на мястото си се разтреперах; Защото трябва да чакам скръбния ден...“ (Авакум 3:16)

Моля, обърнете внимание, докато четете тези пасажии: страхът, който дойде върху тези благочестиви хора не беше плътски страх, а благоговение пред Господ. Тези светии не бяха уплашени от врага на душите си, а се страхуваха от справедливите наказания на Бог. Затова те разбраха страхотната сила, която стоеше зад идващите бедствия. Те не се страхуваха от последствията от бурята, а от Божията святост!

По същият начин и всеки от нас ще преживее съкрушителен страх в идващите времена на унищожение и разрушение. Но страхът ни трябва да идва от свято уважение към Господ и никога от плътско безпокойство за бъдещето ни. Бог презира всеки греховен страх у нас – страхът от загубата на материални неща, богатство, стандарта ни на живот.

Хора из целия свят днес са изпълнени с този вид страх, докато гледат как световните икономики се влошават. Те се страхуват, че икономическият потоп ще помете всичко, за което са се трудили през целия си живот. И казват: „Цялата ми пот, всичките ми усилия да изградя някакво ниво и да се подготвя за бъдещето са на път да се сринат. Ще живея в мизерия!“

Такъв е викът на невярващите, които нямат надежда. Това не трябва да е и вика на благочестивите. Всъщност, ако си Божие дете, небесния ти Отец няма да позволи подобно неверие в теб. Исаия предупреди: "... Кой си ти та се боиш от смъртен човек, И от човешки син, който ще стане като трева; А си забравил Господа Създателя си... И непрестанно всеки ден се боиш От яростта на притеснителя Като..." (Исаия 51:12-13). „Господа на Силите - Него осветете, От Него да се страхувате, и пред Него да треперите.“ (8:13)

Страхувай се и трепери пред Господ. Този вид страх не води до смърт, а до живот!

В момента Америка е пълна с хора, които си мислят, че никога няма да ги сполети опустошително бедствие

През историята на човечеството хората са вярвали, че могат да се справят с всеки вид бедствие без вяра в Бог. Пророк Исаия пише, че такива безбожници се хвалят: „... когато заливащата беда минава, да не дойде до нас...“ (Исаия 28:15).

Исаия казва, че тези хора са духовно мъртви: „ Господи, ръката Ти е издигната, но те не виждат...“ (26:11). С други думи те няма да припишат никое бедствие на Бог. Вместо това те действат като че няма Бог в небето, който да им потърси сметка за неверието.

Много присмиватели в Америка днес си мислят, че богатството им ще ги спаси в бедствие. Но Божието Слово казва ясно, че когато започне Божествения трус, невярващите богати хора изведнъж ще видят как богатствата им нямат никаква стойност: “В оня ден човек ще хвърли на къртовете и на прилепите Сребърните идоли и златните идоли, Които си е направил, за да им се кланя, За да влезе в канаристите подземия И в пукнатините на скалите, Поради страха от Господа и поради славата на величието Му, Когато стане да разтърси земята.” (2:20-21)

Други присмиватели може да кажат: „Защо е всичкото това притеснение и тревоги? Нещата са си такива, откакто свят светува. Бедствията идват и си отиват, а ние винаги оцеляваме. Икономите може да се сринат, империи може да паднат, но човешкия живот продължава.

Не можем да слушаме пророците на страшния съд – те говорят едно и също от векове. Светът не е свършил, както са казвали много пъти. Лошите времена винаги са отстъпвали на добрите. Просто трябва да се радваме на живота доколкото можем.“

Истина е, че Божите пророци са предупреждавали във всяко поколение. Но историята доказва, че Бог винаги е пращал наказанието Си на време. Джон Оуен, великият пуритански проповедник казва следното послание на събранието си на 9-ти Април, 1680:

„Знаете, че в продължение на много години, непрестанно съм ви предупреждавал за приближаващите опустошителни времена и съм ви говорил за греховете, които са причина за тях... Казвал съм ви, че наказанието ще започне в Божия дом, че Бог изглежда е закоравил сърцата ни за страха от Него... и че никой не знае каква ще бъде степента на гнева Му. С всички тези неща съм ви предупредил за гибелните, обезпокоителни, бедствени времена... те в момента са пред прага и влизат при нас.“

Присмивателите днес четат думите на Оуен и казват: „Това доказва, че съм прав! Ето един проповедник на страшния съд от преди 300 години, който се опита да изплаши обществото. Но светът продължава да съществува въпреки всичко, което казва той. Нещата са си както обикновено!“

Това, което този вид присмиватели не признават, е че Бог наистина прати ужасните Си наказание върху онова общество. Джон Оуен доживя времето да плаче поради опустошението, което обгради Лондон и унищожи великия град. Всъщност, той видя изпълнението на всяко едно от мощните си пророчества: войни, унищожение, разрушена икономика, всенародна депресия, болести, които пометоха множествата от безгрижни хора.

Но преди той още да беше видял да се случи някое от тези бедствия, Оуен вярно извика от амвона си: „Ще ви покажа как трябва да се държим по време на притеснителните бедствия, които идват върху нас и може да стигнат до гушата ни.“

Възлюбени, ние живеем във време като това на Оуен. А във време като това, има само един отговор на надвисналото финансово бедствие: „Праведният чрез вяра ще живее!“ Оуен умоляваше хората си през сълзи: „Влезте в ковчег за доброто на вас и на семействата ви.“ След това добави: „Този ковчег е Исус Христос. Няма друг начин, няма друг ковчег, понеже пророк Исая каза за нашия Господ: „И всеки човек (Христос) от тях ще бъде като заслон от вятър И като прибежище от буря, Като водни потоци на сухо място, Като сянка от голяма канара в изтощена земя.“ (Исая 32:2 бел. пр.)

Това е нашия ковчег – благословени онези, които вярват само в него... Не знам за друга безопасност, за друго спасение в идващите изпитания и скръб върху земята, освен във вярата в Христос като наше единствено прибежище.“

Господи, дай ни свръхестествени очи да видим защитната Ти огнена стена около духовния Сион, която ти пази всички, които предават себе си в ръцете Ти!

Може да видим опасности навсякъде около нас, включително и дявола и неговите началства, които искат да удавят вярата ни със съмнения. Но ние имаме огнени охранители – ангели, които ни обграждат и Бог, който се е заклел да ни избави от всяко бедствие, пред което можем да се изправим.

Така че нека те попитам – искаш ли да посрещнеш идващата буря с тиха увереност и мир? Тогава умри днес за всичките си пътища и начини да спасиш себе си и предай опазването на живота ти изцяло на Божите грижи. Той е твоя добър, любящ пастир и вярно ще те избави от всичко!

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 1998 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[Freedom From Fear](#) / [Свобода от страха](#)